

4. Den nya inkarnationen.

LEKTION 11

Förberedelser för mottagandet av den re-inkarnerande.

Det sägs i många ockulta läror, att vi från våra föräldrar endast mottar material till den fysiska kroppen, vad därutöver är medföres från andevärlden. Detta är inte alldeles riktigt. Den inkarnerande själen söker ett föräldrapar med samma egenskaper, som han själv äger. Så måste ske, eftersom det icke skulle kunna utvecklas ett livsdugligt barn, om inte vibrationerna stod på samma nivå. Men därutöver tillkommer något väsentligt.

Att barnet liknar sina föräldrar har icke endast med det att göra, att de valt sådana med samma anlag. Det finns också en annan orsak. Varje atom i den mänskliga kroppen äger omkring sig de kroppar, som tillsammans med den fysiska utgör de 7 (med de 2 högsta i form av potens). Föräldrarnas genetiska celler inneslutande generna (arvsanlagen) har omkring sig de andliga kroppar, som finns omkring allt liv. Dessa innehåller föräldrarnas egenskaper.

Vi har talat om kundalini, förbindelseleden mellan vårt mänskliga väsen och jordens kraftlinjer. Ur dessa jordströmmar hämtar den blivande modern kraft att framställa det barn, som skall bli den återvändandes nya hölje. Samtidigt som barnet växer i moderns kropp, utvecklas också de andliga kropparna tillhörande föräldrarna, dock sker icke detta med högre kroppar än mentalkroppen, därutöver är barnet helt och hållet sitt eget självständiga väsen. Ingenting av föräldrarnas Jag = kausalkropp övergår i barnet, intet av föräldrarnas jagmedvetande får det del av. Det skall utvecklas till en självständig individ, Jaget tillkommer från den inkarnerande själen.

Under de 9 månader det tar, innan barnet kan träda ut i livet, äger det således förutom sin fysiska kropp även en själ från föräldrarna, dock utan jagmedvetande. En självständig individ är det därför icke genast, först skall det tagas i besittning av den nedstigande själen.

Förberedelser från andevärlden.

I det ögonblick konceptionen sker mellan manlig och kvinnlig cell startar från andevärlden den re-inkarnerande.* Det tar honom alltså 9 månader att helt nå sitt nya hölje.

Det är att märka att det mänskliga Jaget återvänder till det nya jordelivet i oförändrat skick. Från inkarnation till inkarnation är det intakt. De övriga andliga kropparna har under tiden upplösts och återgått till sina resp. världar, sedan egenskaperna överförts till fröatomerna. Med utgångspunkt från mentalkroppen uppsamlar den återvändande med fröatomen från denna kropp substans från den honom omgivande mentalvärlden att därmed forma sin nya mentalkropp. Som järnfilspån samlar sig kring magneten, så samlar fröatomen omkring sig material till uppbyggnad av sin kropp.

Sedan övergår han till astralvärlden, där samma procedur upprepas för bildandet av astralkroppen och så vidare till etervärlden med fröatomen uppsamlande, med absolut verkan, det material, som motsvarar anlagen dolda i fröatomen. När eterkroppen är färdigbildad är den stund kommen, då han kan förbereda sig på att ta sitt nya hölje i besittning. Svävande omkring den blivande moderns kropp, genomträngande denna och det växande barnet, avvaktar han sin stund.

* Märk att "starta" icke innebär färd i någon riktning. Våra andliga kroppar är befriade från runsbegreppet i den bemärkelse vi jordevalser använder det. De andliga världarna går alla i varandra.

Hur återererinringen verkar.

Under sin vistelse i de andliga världarna har den avlidna till att börja med kvar minnet av det sist genomgångna jordelivet, men detta bleknar så småningom bort för att inneslutas i fröatomen. Först när denna avskiljts inställer sig glömskan, och detta sker, när själen är färdig övergå till nästa värld, eller (om han ej är mogen göra detta denna gång) innan återvändandet förberedes. Men medvetandet om Jagets existens lämnar dem icke.

Under denna tid av glömska kan minnesbilder tillfälligt uppstå vid de möten mellan olika kraftströmmar, som står i samband med utvecklingen. Som bekant kan det hos oss inträffa händelser, som man har en stark förnimmelse av att ha upplevt förut i exakt samma mönster. Detta är just sådana möten mellan olika kraftlinjer, där återererinring uppstår. Härmed menas icke att vi i verkligheten upplever samma händelser gång på gång, utan endast att det vi under jordelivet skall komma att genomleva i stora drag är förberett och upptecknat i dessa kraftlinjer.

Den stora återererinringen kommer i samband med återfärden i ny inkarnation. Varje värld ger där vid passerandet minnesbilder av vad den återvändande under sin förra vistelse på fysiska planet genomlevde. Dessa minnesbilder kvarstår under passagen genom nästföljande världar, beroende på att de förut slutna fröatomerna öppnats vid skapandet av de nya kropparna. Det bästa han har att göra för att dra nytta av dessa erfarenheter är att koncentrera viljan på att de oförståndiga handlingarna ej skall upprepas.

Först iklädd en fysisk kropp har han möjlighet förverkliga dessa föresatser. Då har glömskan inställt sig på nytt vid vibrationernas sänkande, men de beslut han fattat finns i hans undermedvetna, som just är högre kroppars samlade erfarenheter. I den mån han kan tillgodogöra sig vad de viskar in i hans dagsmedvetna fysiska hjärna, och han är lyhörd för detta vi kallar samvetets röst, kan hans nya tillvaro höja honom till bättre villkor såväl under jordelivet som vid nästa övergång.

När det i bibeln talas om brott mot den helige Ande, som ej skall förlätas människan, åsyftas ett förfaringsätt, där man vägrar lyssna till den inre rösten intill dess denna tystnar. Den helige Ande är den kosmiska skaparkraften, som i vårt väsen motsvarar vårt Jag, som ock kallas samvetet. Att det ej skall förlätas henne menas, att hon inte kan gottgöra en sådan försummelse utan måste lida följderna därav, intill dess hon vunnit förståelse för vad som fördras av henne och gör det goda i kärlek till sanningen. Vår uppgift är att handla rätt utan att veta varför vi gör det. Den som väljer det goda för det godas egen skull, han har hunnit långt på sin utvecklings väg.*

Det kan vara skäl att här påpeka den stora skillnaden mellan våra möjligheter att under jordelivet förbättra våra villkor i nästa inkarnation och att, berövade våra fysiska kroppar, skapa förutsättningar för ett rättsskaffens handlingsätt i kommande liv på jordeplanet. - Om vi medan vi lever här med fast vilja bestämmer oss för att ej upprepa våra oförståndiga gärningar i nästa liv, ledes detta beslut genom kundalini in i jordens kraftlinjer, varifrån det i nästa inkarnation upphämtas för att ledas direkt till fysiska hjärnan, och vi förstår så att handla rätt. En sådan föresats är särskilt värdefull mot slutet av ens levnad, då möjlighet till bättring i samma liv försuttits. - Om beslutet däremot fattas, när vi saknar förbindelse med de kraftströmmar, som skänker återererinring, och vi har att lita på att samvetets röst skall lyckas göra sig hörd, blir utsikterna till framsteg mindre goda. - Därav den givna regeln, att det är här i fysiska världen grunden lägges till alla framsteg.

* Vi kan indela våra rotraser enligt motivet för deras goda gärningar sålunda:
ras 1 människan påverkas utifrån omedvetet.

" 2	"	lyder andar som hon ser.
" 3	"	" " " " inte ser, men känner till genom hörsägen.
" 4	"	tänker självständigt, men lyder Gud av fruktan för straff.
" 5	"	ser Gud som givaren av allt gott, offerar av girighet för att få lön.
" 6	"	dyrkar med bön
" 7	"	handlar rätt utan tanke på belöning.

Barnaårens förberedande arbete.

Vi talade i förra lektionen om att den re-inkarnerande under färdigställandet av sina kroppar genomtränger moderns kropp med det växande barnet i avvaktan på att få ta detta i besittning. Vi får skilja mellan att "genomtränga en kropp" och "ta den i besittning". Det nya livet genomtränges av sin blivande ägare, men först så småningom övertas det av honom.

Under den tid som förflyter, innan detta besittningstagande äger rum, utnyttjas de andliga motsvarigheterna från föräldrarna. I de första barnåren är barnet sina föräldrar, det är deras kroppar och själar förenade till ett. Det identifierar sig med sin far eller mor, beroende på vilkas själsegenskaper, som är förhärskande samt på miljön. I avsaknad av jagmedvetande kallar sig mindre barn ofta vid förnamn, i det de betraktar sig själva objektivt.

Undan för undan borttränges föräldrarnas egenskaper, och människan blir färdig som individ. Det beror på styrkan hos Jaget, i vad mån detta lyckas omintetgöra de ärvda anlagen och växa upp till ett självständigt Jag. Har barnet en egen stark vilja, bortarbetas snabbare de andliga egenskaperna från far och mor, isynnerhet om dessa ej överensstämmer med de egna anlagen. Härav framgår att likheten med föräldrarna i själsligt hänseende är störst under de första åren.

Anlag för dåliga egenskaper ärves i påfallande grad, beroende på att den inkarnerande, som förenas med ett lågt stående föräldrapar, ofta själv är av svag kvalitet och icke förmår göra sin vilja gällande för att eliminera de ärvda anlagen.

När barnet blir medvetet om lust och olust, glädje och sorg, har det lärt känna de båda motsatser, som tillhör första planet att ge erfarenhet av. Då kampen mot det som bringar missbelåtenhet tagit sin början, är den nya individen införstådd med att livet kommer att bjuda honom båda slagen av kontrasterna gott och ont. Det är sinnets första mottaglighet för luciferkraften, som här möter, den kraft, som ännu så länge behärskar vårt utvecklingsplan.

I hans inre finns den karma från gångna jordeliv han ännu har kvar att avtjäna, miljön ställer honom inför nya val. Skall han komma att öka den en gång skapade karman eller redligt sträva att bortarbeta den gamla och undvika tyngden av en ny sådan? Han har att välja, men vet icke, vad målet är för ett rätt val, detta hör till de prov livet ställer honom inför.

Varför vi glömmet allt vid inträdet i jordelivet.

Man kan göra sig den frågan, varför vi måste gripas av glömska i och med inträdet i den fysiska kroppen. Regeln gäller för alla på första planet levande människor och är en fråga om erfarenheter vi har att göra där. Vår uppgift är oss given av höga makter, som planlagt allt i kärlek och visdom. Det är av vikt att valet mellan rätt och orätt utgår från vår inre vilja, och det är för människan av evighetsvärde, att hon lyckas välja rätt. Många andra planeter på vår nivå har emellertid dörrarna öppna ut mot andra världar, och deras mänsklighet blir undervisad av visa män på höga plan. Vi på vår planet har blivit stängda av skäl, som vi en dag skall lära känna.

Öppnandet har likväl under de sista decennierna försiktigt påbörjats, och myndigheternas sätt att behandla de besökare, som i hjälpsökte kommer till oss från främmande världar, visar hur djupt vi gått ner i mörker och okunnighet.

Människans 7-årsperioder.

Vårt liv på jorden är indelat i 7-årsperioder. Under den första utvecklas eterkroppen att smälta samman med sitt hölje. Vi får dock inte föreställa oss, att de övriga under tiden förhåller sig overksamma. Enligt regeln att allt genomtränger allt, arbetar även de högre kropparna inom sina områden på att bli ett med den fysiska kroppen, men den första 7-årsperioden utgör eterkroppens speciella utvecklingskede. Det är livets inträde i materien, varunder det skall läras, som hör det organiska livet till, orienteringen i den nya tillvaron.

Vid 7 års ålder är barnet moget att inhämta bokliga kunskaper, som skall föra det i nivå med den civilicerade världen. Under denna tid utarbetas det emotionella för att vid puberteten framvisa det färdiga känslolivets frammarsch. - Det mentala utvecklas under första ungdomstiden, och vid 21 år inträder myndighetsåldern, en tid av pliktuppfyllelse, fullgörandet av militärtjänsten för den unge mannen o.s.v. Då är Jaget definitivt införlivat med de övriga kropparna.

Så följer en trefaldig 7-årsperiod av högre utveckling, då människan föres upp mot familjebildning, barnuppfostran och Jagets mognad. Därefter kommer en ny 7-årsperiod under livets höjdpunkt. Åren därefter är en tid av fördjupande, med tillbakablickar och framtidstankar, omsorger om livets fortsättande på andra sidan för högre utveckling.

Målet är fulländning. Att nå detta går vår strävan ut på, att bli färdiga med återfödelsen genom jordeliven, nå upp i högre sammanhang, där utvecklingen äger rum i världar befriade från kretsloppens tyngande verkan.

Andra delen av Agni Yoga är nu avslutad. Vi övergår till tredje avdelningen, och i nästa lektion följer första avsnittet av:

4 FORMER FÖR EN TÄNKT HIERARKI AV ÖVERMÄNNISKOR SATTA ATT FÖRVALTA DET VI TÄNKER OSS TILLHÖRA JORDENS BLIVANDE BEFOLKNING.

Elisabeth Lansenor.